

Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk
utdanning og yrkesgodkjenning

Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjennings avgjørelse 11. september 2026

Sak: 2026/0981

Klager: A

Saken gjelder: Klage over vedtak om avslag på søknad om godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning

Saken gjelder klage over vedtak fattet av Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) den 22. mai 2025. I vedtaket avslo HK-dir klagers søknad om å få godkjent sin utdanning fra Litauen som sidestilt med norsk akkreditert fagskoleutdanning, jf. fagskoleloven § 7. HK-dir begrunnet avslaget i at klagers utdanning er på videregående nivå i Litauen, og derfor ikke er sidestilt med norsk fagskoleutdanning. Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning tok ikke klagen til følge og opprettholdt HK-dirs vedtak. Nemnda fant imidlertid grunn til å knytte noen avsluttende bemerkninger til HK-dirs øvrige saksbehandling.

Klagenemndas medlemmer: Henrik W. Bärnholdt, Kristin Seehusen, Miriam Thea Josefin Svenaeus Bakken Wallenborg, Øistein Frank Sundli og Taija-Riitta Blencke.

1 Sakens bakgrunn

- (1) A (heretter klager) søkte 14. mars 2025 Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (heretter HK-dir) om godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning.
- (2) Av søknaden fremgikk det at klager søkte om å få godkjent kvalifikasjonen «*Santechnikas*» (oversatt til «Plumber»), som klager fikk utstedt i Litauen i 2025. Vedlagt søknaden var vitnemålet «*Profesinio mokymo diplomas*» som bekreftet kvalifikasjonen.
- (3) HK-dir fattet 22. mai 2025 vedtak om avslag på søknaden, begrunnet i at dokumentene viste at klagers utdanning var på videregående nivå i Litauen. Det var derfor ikke mulig å sidestille klagers utdanning med norsk høyere yrkesfaglig utdanning.
- (4) Klager påklaget vedtaket 5. juni 2025. Klager var uenig i vurderingen som plasserte utdanningen fra Litauen på nivå med videregående opplæring.
- (5) HK-dir vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble dermed den 6. mai 2026 oversendt Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning sammen med HK-dirs innstilling i klagesaken.

Postadresse:
Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:
Vestre Strømkaien 13
5008 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (6) Klager har i brev datert 8. mai 2026 fått informasjon om saksgangen for klagenemnda og frist til å kommentere til HK-dirs innstilling i saken, eller komme med andre merknader til saken. Klager ettersendte dokumentasjon som viste en oversikt over tre ulike gjennomførte kurs i Litauen i perioden 2024-2025.
- (7) Klagers dokumentasjon ble oversendt HK-dir, som fikk anledning til å inngi avsluttende kommentarer i saken. HK-dir sendte 8. juni 2026 inn avsluttende kommentarer i saken, hvor de opplyste at informasjonen ikke endret deres vurdering av klagers utdanning. HK-dir presiserte at opptakskravet til en utdanning kan være en indikasjon på en utdannings nivå, men at utdanningens sluttnivå og innplassering i nasjonalt utdanningssystem anses som avgjørende i vurderingen opp mot norsk fagskoleutdanning. Når det gjaldt klagers ettersendte dokumentasjon, ble det vist til at klager kun har søkt om godkjenning av en av utdannelsene («Plumber»). HK-dir kunne derfor ikke kommentere de to andre utdanningene.
- (8) HK-dirs kommentarer ble oversendt til klager, som fikk anledning til å inngi avsluttende merknader i saken før nemndas behandling. Klager sendte 16. juni 2026 inn avsluttende merknader i saken, hvor klager presiserte at vedtaket må omgjøres, blant annet basert på langvarig og dokumentert yrkeserfaring, selvstendig utførelse av komplekse rørleggeroppgaver, dokumentert fagutdanning, reell kompetanse og faktisk arbeidsutførelse i praksis.
- (9) Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning avholdt nemndsmøte i saken 11. september 2026.

2 HK-dirs begrunnelse for vedtaket i hovedtrekk

- (10) HK-dirs vedtak om avslag av 22. mai 2025 ble begrunnet med at klagers utdanning var på videregående nivå i Litauen. Det var derfor ikke mulig å sidestille utdanningen med norsk fagskoleutdanning, ettersom det da kreves at utdanningen må ligge på nivå over videregående opplæring, jf. lov om høyere yrkesfaglig utdanning § 7. I tillegg opplyste HK-dir at klagers kvalifikasjon i stedet burde vurderes opp mot norsk fag- og yrkesopplæring og klager ble henvist til å søke om dette.
- (11) I innstillingen opprettholdt HK-dir vedtaket med i det vesentlige samme begrunnelse som i det opprinnelige avslaget. Det ble innledningsvis pekt på at klager i ettertid av klagen 5. juni 2025 ble veiledet i e-post til å søke om godkjenning innen fag- og yrkesopplæring, fordi opplæringen som klager fullførte i Litauen gjelder fag- og yrkesopplæring og ikke fagskoleutdanning. Klager opprettholdt at han ønsket godkjenning gjennom ordningen for fagskoleutdanning, og HK-dir tok derfor stilling til klagen i innstillingen. HK-dir har videre følgende ytterligere bemerkninger:
- (12) HK-dir viser til at de har fastsatt fire vilkår for godkjenning etter ordningen, og at vilkårene er offentliggjort på HK-dirs nettside. Det er vilkåret om at utdanningen må ligge over videregående nivå og tilsvare norsk akkreditert fagskoleutdanning som er vurdert av HK-dir som avgjørende for denne sakens utfall.
- (13) Når HK-dir vurderer om en utenlandsk utdanning er på nivå med norsk fagskoleutdanning, sammenliknes utdanningssystemene i Norge og i utdanningslandet. HK-dir viser til at vilkåret «nivå» sikter til utdanningens innplassering i landets utdanningssystem. Det norske kvalifikasjonsrammeverket (NKR) har nivåer fra 2-8. Videregående opplæring og fag- og yrkesopplæring er innplassert på nivå 4, mens

fagskoleutdanning er innplassert på nivå 5. HK-dir viser også til at dette er tilsvarende som etter Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring (EQF).

- (14) Klagers dokumenterte utdanning som bekrefter kvalifikasjon i faget «*Santechnikas*» viser at denne er plassert på nivå 4 i Litauen. Europass-vedlegg viser ifølge HK-dir at innehaver av kvalifikasjonen vil ha kompetanse til å installere rørledninger, men nevner ikke kompetanse i design av rørledninger. Vedlegget sier ikke noe om rettigheter til å opprette egen bedrift, slik klager har ment i dialog med HK-dir. HK-dir viser videre til at nasjonalkode på vitnemålet i det litauiske kvalifikasjonsregisteret er beskrevet som en nivå 4 utdanning, som er henvist til det samme nivået i det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF). I beskrivelsen av kompetansen til kvalifikasjonen i kvalifikasjonsregisteret nevnes heller ikke design av rør eller opprettelse og drift av egen bedrift. Informasjon fra litauiske myndigheter plasserer også klagers utdanning på videregående nivå i det litauiske utdanningssystemet.
- (15) Etter oversendelsen av innstillingen til klagenemnda, ettersendte klager dokumentasjon på tre kurs gjennomført i Litauen. Ett av kursene var knyttet til den omsøkte kvalifikasjonen. HK-dir kommenterte at dokumentasjonen ikke endret deres vurdering av klagers søknad, og det avgjørende for vurderingen anses som utdanningens sluttnivå og innplassering i det nasjonale utdanningssystemet.

3 Klagers argumentasjon i hovedtrekk

- (16) Klager er uenig i HK-dirs nivåvurdering, som plasserer utdanningen på nivå med videregående opplæring. Klager mener videregående opplæring ligger på nivå 3 i Litauen og at han har bestått eksamen på nivået over videregående opplæring. Han henviser også til et ADK1-sertifikat som han tok i Norge i 2018, og mener at kvalifikasjonen han søker godkjent inneholder tilsvarende sertifikat. Klager presiserer også at han har lang arbeidserfaring.
- (17) I avsluttende merknader i saken utdyper klager at vedtaket må omgjøres og at det er basert på en ufullstendig og utilstrekkelig helhetlig vurdering av hans reelle kompetanse, arbeidserfaring og faglige nivå. Klager viser til langvarig arbeidserfaring som rørlegger, samt relevant fagutdanning og omfattende praktisk erfaring som han mener ikke kan sidestilles med et alminnelig VG3-løp. Etter klagers syn gir en direkte sammenligning med VG3-nivå ikke et korrekt bilde av hans faktiske kompetanse. Videre argumenterer klager for at han har oppnådd et yrkesfaglig diplom på nivå 4 fra Litauen, tilsvarende EQF nivå 4, og redegjør nærmere for hva utdanningen inneholder av kompetanse og ferdigheter. Klager sammenligner sin kompetanse opp mot en rørlegger med fagbrev og kompetanseinnholdet i en videregående opplæring innen rørleggerfag VG2 og VG3. Klager påpeker igjen at han har fullført fagutdanning som rørlegger på nivå 4, og fremhever at hans kompetanse er mer omfattende sammenlignet med de øvrige nivåene.

4 Klagenemndas vurdering

4.1 Rettslig grunnlag for vurderingen

- (18) Saken gjelder klage 5. juni 2025 over HK-dirs vedtak av 22. mai 2025 om avslag på klagers søknad om godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.

- (19) I vedtaket avsto HK-dir klagers søknad, begrunnet i at klagers utdanning er på videregående nivå (nivå 4) og at det derfor ikke er mulig å sidestille utdanningen med norsk akkreditert fagskoleutdanning, som er på nivå over videregående utdanning (nivå 5). Klager er uenig i HK-dirs vurdering og mener at vedtaket må endres.
- (20) Av forskrift 2. juli 2025 nr. 1462 om enkelte klagenemnder på Kunnskapsdepartementets område § 6 følger det at klagenemnda «skal behandle klager om enkeltvedtak om [...] generell godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning etter fagskoleloven § 7». Klagenemnda har i utgangspunktet kompetanse til å «prøve alle sider av saken», jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd første punktum. Dette omfatter både HK-dirs faktiske og rettslige vurderinger, herunder bevisbedømmelsen og skjønnsutøvelsen. Selv om klagenemnda har full kompetanse til å prøve alle sider av saken, vil det likevel ikke innebære en plikt, jf. Innst. O nr. 4 (1994-1995) s. 9.
- (21) Klagenemnda vil foreta en selvstendig vurdering av saken, både av det faktiske grunnlaget og den rettslige vurderingen som HK-dir har lagt til grunn for avslaget, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd.
- (22) Det rettslige grunnlaget for generell godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning er lov 8. juni 2018 nr. 28 om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleloven) § 7. Bestemmelsens første ledd lyder:

«Den som har utdanning fra en utenlandsk fagskole eller en annen yrkesfaglig utdanning fra utlandet på tilsvarende nivå, kan søke departementet om å få en generell godkjenning av utdanningen. Slik godkjenning innebærer at utdanningen i nivå og omfang godkjennes som sidestilt med akkreditert fagskoleutdanning.»

- (23) Etter bestemmelsen kan enkeltpersoner søke om å få sin utenlandske fagskoleutdanning eller annen yrkesfaglig utdanning på tilsvarende nivå godkjent. Ordlyden begrenser ikke fagområdet for utdanningen, eller i hvilket land den ble gjennomført. Det er imidlertid forutsatt i lovforarbeidene at ordningen med generell godkjenning etter fagskoleloven § 7 ikke gjelder for utdanninger der lov eller forskrift gir krav om autorisasjon, sertifisering eller godkjenning for yrkesutøvelse, jf. Prop.47 L (2017-2018), kapittel 28, punkt 28.1, spesialmerknader til § 7, side 90. Slike utdannelser må vurderes av den enkelte aktuelle autorisasjonsmyndighet, jf. samme referanse.
- (24) I bestemmelsens første setning forutsettes det at den utenlandske utdanningen må være «på tilsvarende nivå». Videre forutsettes det i bestemmelsens andre setning at den utenlandske utdanningen «i nivå og omfang» må være «sidestilt» med norsk akkreditert fagskoleutdanning. I forarbeidene til bestemmelsen – inntatt i Prop.47 L (2017-2018) på side 31 og 32 – er det videre forutsatt følgende om godkjenningsordningen:

«For at en godkjenningsordning skal være nyttig for arbeidslivet, må det sentrale i vurderingen være om den utenlandske utdanningen er sidestilt med tilsvarende norsk utdanning. At utdanningen er sidestilt betyr at den må være på samme nivå og omfang som den norske utdanningen. Dette innebærer at det ikke kan gis godkjenning for et større eller mindre omfang enn det loven fastsetter for norsk fagskoleutdanning, det vil si fra et halvt til inntil tre år. For utdanning fra land som har henvist i sine nasjonale kvalifikasjonsrammeverk til Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket for livslang læring (EQF), vil en henvisning til EQF-nivå 5 være en indikasjon på tilfredsstillende nivå for godkjenning av utdanningen, men det er ikke et absolutt krav. Hensikten med formuleringen i lovbestemmelsen er at den skal være romslig nok til å ivareta det store

mangfoldet i strukturer og systemer, da utdanningssystemene i andre land er svært ulike på dette nivået, samtidig som det skal være mulig å gjenkjenne fagskolenes nivå og innretning. Det er også viktig at det i, eller i forbindelse med, godkjenningsvedtaket opplyses om hvilket yrke, bransje eller sektor den utenlandske fagskoleutdanningen kvalifiserer for i det landet den er avlagt. Det skal også foretas en verifisering og vurdering av utdanningen i henhold til akkrediteringsstatus, omfang og nivå.» (nemndas understrekning)

- (25) Fagskoleloven § 7 forutsetter dermed at HK-dir må foreta en vurdering av den utenlandske utdanningens nivå og omfang sett opp mot tilsvarende norsk fagskoleutdanning. Hensikten med godkjenningsordningen er å vurdere om utdanningen som søkes godkjent er anerkjent som fagskoleutdanning i utdanningslandet, og om den i nivå og omfang tilsvarer en norsk fagskoleutdanning. Det er en frivillig ordning, som er ment som et hjelpemiddel for personer med utenlandsk utdanning som skal ut på det norske arbeidsmarkedet.
- (26) Det er videre forutsatt i lovforarbeidene at HK-dir ikke skal foreta en vurdering av det faglige innholdet av utdanningen, jf. Prop. 47 L (2017-2018) s. 32. Dette er av departementet begrunnet i at det «på dette nivået ikke finnes nasjonale lærerplaner eller annet formelt fagspesifikt grunnlag å bygge på», jf. samme referanse. Det er dermed utelukkende nivå og omfang som skal vurderes av HK-dir i behandlingen av disse sakene.
- (27) I fagskoleloven § 7 femte ledd er departementet gitt hjemmel til å gi nærmere regler om saksbehandling og klageadgang i saker om generell godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning. Kunnskapsdepartementet har benyttet denne kompetansen og har fastsatt nærmere regler i forskrift 11. juli 2019 nr. 1005 om høyere yrkesfaglig utdanning (fagskoleforskriften) kapittel 9. Departementet har her delegert kompetansen for godkjenningsordningen til HK-dir, jf. fagskoleforskriften § 58. I forskriftens kapittel 9 er det videre fastsatt en plikt for søker til å fremlegge dokumentasjon i § 56, og nærmere regler for HK-dirs saksbehandling i § 57 og § 58.
- (28) Klagenemnda viser til at HK-dir også har fastsatt nærmere retningslinjer/minstekrav for godkjenning av utenlandsk fagskoleutdanning, som er offentliggjort på HK-dirs nettside. Her fremgår det at:

«Minstekrav for å få godkjenning er

1. at utdanningen må være tilstrekkelig dokumentert fra lærestedet eller utdanningsmyndighetene i utdanningslandet. Utdanningen må være fullført og bestått på søknadstidspunktet.
2. at utdanningen må være på nivå med norsk akkreditert fagskoleutdanning. Utdanningen må ligge på nivå over videregående opplæring.
3. at utdanningen må ha et innhold og omfang som tilsvarer minimum et halvt år.
4. at utdanningen må gi kompetanse som kan tas i bruk i arbeidslivet i utdanningslandet uten ytterligere opplæringstiltak.»

- (29) Etter det opplyste er disse minstekravene fastsatt av HK-dir med utgangspunkt i fagskoleloven § 7 og fagskoleforskriften kapittel 9. Klagenemnda har forståelse for at HK-dir har behov for å utarbeide egne retningslinjer/veiledere for sin saksbehandling, særlig for skjønnsutøvelsen. Dette kan fremme likebehandling av søkerne og bidra til en

effektiv saksbehandling. Retningslinjene må imidlertid være i tråd med de vilkår og forutsetninger som framgår i lov og tilhørende forskrift. Klagenemnda må foreta en selvstendig vurdering av forskriften, men vil også se hen til HK-dirs veileder og retningslinjer.

4.2 Om krav til «nivå»

- (30) I foreliggende sak har klager dokumentert kvalifikasjonen «*Santechnikas*» («Plumber») utstedt i 2025 i Litauen. HK-dir har vurdert at dokumentasjonen viser at klager fullførte videregående opplæring i Litauen og deretter fullførte en ettårig utdanning som rørlegger fra 2024 til 2025. Klagenemnda finner ikke grunn til å vurdere dette annerledes. HK-dirs vurdering på dette punkt synes heller ikke bestridt av klager. Klager synes kun uenig i HK-dirs vurdering av nivåplasseringen av hans fagutdanning og hva som skal inngå i denne vurderingen, som også er grunnlaget for avslaget i saken.
- (31) Klagenemnda har tidligere utredet det norske kvalifikasjonsrammeverket generelt og viser i denne forbindelse til sak 2026/0207 avsnitt 33. Klagenemnda går derfor nå videre til den konkrete vurderingen i denne saken.

4.3 Vurdering av «nivå» i denne saken

- (32) LTQF er Litauens nasjonale kvalifikasjonsrammeverk, og fungerer på samme måte som det norske NKR, men gjelder for det litauiske utdanningssystemet. Nivåene i LTQF er på samme måte som for NKR, henvist til de åtte EQF nivåene. Det litauiske kvalifikasjonsrammeverket er bygget opp slik at det kan sammenlignes med det europeiske EQF-systemet.
- (33) For å få godkjenning må klagers utdanning være på nivå med norsk fagskoleutdanning. Med «nivå» menes utdanningens plassering i utdanningssystemet. Både etter norsk system (NKR) og europeisk (EQF) er fagskoleutdanning plassert på nivå 5. Fordi fagskoleutdanning er plassert på nivå over videregående opplæring i Norge, betyr det at klagers utdanning må være på nivå over videregående opplæring for å kunne likestilles.
- (34) Når det gjelder nivåvurderingen i denne konkrete saken, følger det av saksopplysningene at HK-dir har vurdert at klagers dokumenterte utdanning er innplassert på videregående nivå (nivå 4) i Litauen og at det derfor ikke er mulig å side stille utdanningen med norsk fagskoleutdanning (nivå 5). I vurderingen viser HK-dir til at klagers kvalifikasjon er innplassert på nivå 4 i både vitnemål og Europass-vedlegget. Sistnevnte angir også at kvalifikasjonen gir kompetanse til installasjon av rørledninger, men nevner ikke kompetanse i design av rørledninger eller rettigheter til å opprette egen bedrift, slik klager hevder hans kompetanse innebærer. HK-dir viser videre til at den nasjonale koden på vitnemålet i det litauiske kvalifikasjonsregisteret er beskrevet som en utdanning på nivå 4, tilsvarende nivået i EQF. Informasjonen fra kvalifikasjonsregisteret tilsier ikke at kompetansen inneholder design av rør eller opprettelse og drift av egen bedrift, slik klager har ment. HK-dir forklarer at videregående opplæring i Litauen består av både yrkesfaglige og studieforberedende kvalifikasjoner. De viser til at det litauiske Center for Quality Assessment in Higher Education oppgir at studiekompetanse oppnås ved bestått eksamen, som fører til kvalifikasjonen "*Brandos Atestatas*", på nivå 4 i Litauen. Denne studieforberedende kvalifikasjonen ligger på Unescos Unevoc nettside ved siden av klagers utdanning "*Profesinio mokymo diplomas*" på nivå 4.

- (35) Ettersom klagers utdanning er innplassert på nivå 4 i Litauen er klagenemnda enig med HK-dir i at dette indikerer at den omsøkte utdanningen ikke kan godkjennes som sidestilt med norsk fagskoleutdanning. Som forarbeidene gjengitt over i avsnitt 25 viser har departementet forutsatt at «en henvisning til EQF-nivå 5 [vil] være en indikasjon på tilfredsstillende nivå for godkjenning av utdanningen, men det er ikke et absolutt krav. Hensikten med formuleringen i lovbestemmelsen er at den skal være romslig nok til å ivareta det store mangfoldet i strukturer og systemer, da utdanningssystemene i andre land er svært ulike på dette nivået, samtidig som det skal være mulig å gjenkjenne fagskolenes nivå og innretning», jf. Prop. 47 L (2017-2018) s. 32. I tråd med forarbeidene, legger klagenemnda til grunn at samme EQF-nivå er et relevant moment i vurderingen, men ikke et absolutt krav for godkjenning etter fagskoleloven § 7. Departementet synes dermed å forutsette at HK-dir må foreta en bredere vurdering av nivået i den enkelte sak, og ikke utelukkende kan basere seg på EQF-nivået.
- (36) Departementet har i forarbeidene imidlertid ikke gitt nærmere føringer for hva som skal inngå i vurderingen av nivå, utover EQF-nivå og at det faglige innholdet i utdannelsen ikke skal vurderes. Det er derfor ikke klart hva departementet har ment kan inngå som øvrige relevante momenter i vurderingen.
- (37) HK-dir har i innstillingen til klagenemnda vist til at de ved vurderingen av nivå sammenligner utdanningssystemene i Norge og utdanningslandet, og at for de landene som har innført et kvalifikasjonsrammeverk, vil dette kunne gi en indikasjon på utdanningens nivå. På bakgrunn av dette legger nemnda til grunn at HK-dir har lagt betydelig vekt på kvalifikasjonsrammeverket og nivåene som her fremgår, men ikke alene har basert sin vurdering på kvalifikasjonsramme/EQF-nivå. HK-dir har undersøkt både klagers vitnemål og Europass-vedlegg for å klargjøre nivåplasseringen av klagers utdanning. Videre har HK-dir undersøkt klagers nasjonalkode på vitnemålet og plassert denne i det litauiske kvalifikasjonsrammeverket, samt undersøkt kvalifikasjonsregisteret, og informasjon fra de litauiske myndighetene om nivåplassering av videregående opplæring i Litauen. I tråd med klagers argumentasjon har også HK-dir undersøkt om utdanningen innebærer design av rørledninger og rettigheter til å opprette egen bedrift.
- (38) Klagenemnda viser videre til at klager likevel mener at hans fagutdannelse er over videregående nivå. Som støtte for sitt syn har klager vist til at han har langvarig arbeidserfaring, erfaring med selvstendig utførelse av komplekse rørleggeroppgaver, dokumentert fagutdanning med omfattende praktisk erfaring. Nemnda forstår dette som at klager mener at langvarig yrkeserfaring og praksis, tilsier at utdanningen og kompetansen hans befinner seg på nivå over videregående.
- (39) Som nevnt over er fagskoleloven § 7 klar på at vurderingen av godkjenning må begrenses til en vurdering av nivå og omfang i utdannelsen. I forarbeidene er det presisert at det for eksempel ikke er aktuelt med en vurdering av faglig innhold i utdanningene, «fordi det på dette nivået ikke finnes nasjonale læreplaner eller annet fagspesifikt grunnlag», jf. Prop. 47 L (2017-2018) s. 32. Som HK-dir også viser til, nevnes det på samme sted i forarbeidene at generell godkjenning ikke vil være så spesifikk at «den kan gi rettigheter i tilfeller der det i lov eller forskrift er krav om autorisasjon, sertifisering eller godkjenning for yrkesutøvelse. En generell godkjenning er ment som hjelp for å få jobb på områder hvor det ikke er krav om spesiell autorisasjon.» Etter ordlyden i lovens § 7 er det utenlandsk fagskole eller annen yrkesfaglig utdanning som skal godkjennes. Det innebærer at arbeidserfaring som ikke er en del av opplæring, faller utenfor vurderingen. Vurderingen begrenser seg videre til utdanningens nivå og omfang. Etter nemndas

vurdering kan derfor ikke klager høres med at yrkeserfaring og praksis, samt innholdet i dette, endrer nivåplasseringen.

- (40) Klager har ettersendt et ADK1-sertifikat, som han har tatt i Norge, og ønsker at dette skal godkjennes som en del av utdanningen. Klagenemnda mener at HK-dirs vurdering av at dette ikke inngår i det formelle norske utdanningssystemet og ikke kan hensyntas i nivåvurderingen, er korrekt.
- (41) På denne bakgrunn har klagenemnda kommet til at vurderingen som HK-dir har foretatt i saken, er i samsvar med fagskoleloven § 7. Det fremgår av sakens dokumenter at HK-dir, etter nemndas oppfatning, har basert sin vurdering på en konkret nivåvurdering av klagers utdanning, og ikke utelukkende på en sammenligning av nivåplassering i EQF/NKR, i tråd med lovens forarbeider. Klagenemnda vurderer også at HK-dir har foretatt de nødvendige undersøkelser som søknaden og klagen gir grunnlag for. Nemnda mener dermed at HK-dir har foretatt en forsvarlig utredning av saken i samsvar med forvaltningsloven §§ 17 og 33.
- (42) Klagenemnda opprettholder derfor HK-dirs vurdering av at vilkårene for å kunne godkjenne klagers utdanning som sidestilt med norsk akkreditert fagskoleutdanning ikke er oppfylt.

4.4 Avsluttende merknader

- (43) Avslutningsvis, selv om det er uten betydning for sakens utfall, vil klagenemnda kommentere noen forhold knyttet til HK-dirs øvrige saksbehandling i saken.
- (44) Klagenemnda har merket seg at saksbehandlingstiden hos HK-dir i klagesaken har vært svært lang. I forvaltningsloven § 11 a første ledd står det at forvaltningsorganet skal avgjøre saken «uten ugrunnet opphold». Klager søkte om godkjenning 14. mars 2025. HK-dir behandlet søknaden og avslo søknaden 22. mai 2025. Etter klage 5. juni 2025 gikk det elleve måneder før saken ble sendt til klageinstansen 6. mai 2026. HK-dir har vist til stor arbeidsmengde og at HK-dir har forsøkt å anmode klager til å søke i riktig godkjenningsordning der HK-dir tidligere har godkjent denne type utdanning. Nemnda har imidlertid merket seg at anmodningen til klager ble sendt i e-poster 6. og 23. juni 2025. Dersom saken fra 23. juni 2025 og frem til oversendelsen 6. mai 2026 i hovedsak har ligget i bero hos HK-dir, fremstår det etter nemndas vurdering å ikke være i samsvar med kravet i forvaltningsloven § 11 a. Nemnda viser i denne sammenheng til at Sivilombudet i flere saker har lagt til grunn at ren liggetid vil være i strid med forvaltningsloven § 11 a, jf. blant annet SOM-2024-1515.
- (45) Nemnda finner imidlertid ikke grunn til å ta endelig stilling til hvorvidt det i denne saken foreligger et brudd på forvaltningsloven § 11 a, da nemnda uansett vurderer at vedtaket likevel er gyldig etter forvaltningsloven § 41. Nemnda kan ikke se at den lange saksbehandlingstiden har hatt betydning for sakens opplysning, HK dirs vurdering, eller utfallet av saken. Klagenemnda vurderer dermed at det er grunn til å regne med at en eventuell feil ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold, jf. forvaltningsloven § 41. Nemnda bemerker imidlertid i denne sammenheng at det er viktig at HK-dir – i tilfeller der saksbehandlingen trekker ut i tid – orienterer søker/klager om status i saken i tråd med forvaltningsloven § 11 a andre ledd og kravene til god forvaltningsskikk. Nemnda kan ikke se at klager er holdt orientert om status i saken i perioden etter klagen kom inn og frem til saken ble oversendt til nemnda.

- (46) Klagenemnda ønsker også å bemerke at HK-dirs begrunnelse i vedtaket er mangelfull, i den forstand at HK-dir i vedtaket ikke redegjør for hvordan de har foretatt den konkrete vurderingen som har ledet frem til konklusjonen om at klagers utdanning er på videregående nivå. Dette er opplysninger som først gis i klagerunden. Formålet med begrunnelsesplikten i forvaltningsloven § 25 og kravet til samtidig begrunnelse i forvaltningsloven § 24 er blant annet å sette mottaker i stand til å forstå vedtaket og avgjøre om det er grunnlag for å klage. Det er klagenemndas oppfatning at redegjørelsen for nivåinnplasseringen skulle vært en del av vedtaket. HK-dir har imidlertid rettet opp i feilen i klagerunden, og har gitt en utfyllende begrunnelse i innstillingen til nemnda. Klager har også fått anledning i klagerunden til å inngi kommentarer til HK-dirs innstilling, og klagers kontradiksjon synes dermed ivaretatt i klagerunden. Til tross for saksbehandlingsfeilen anses dermed vedtaket likevel som gyldig etter forvaltningsloven § 41.

5 Vedtak

- (47) Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning fatter etter dette følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge. HK-dirs vedtak om avslag av 22. mai 2025 opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

11. september 2026

Henrik W. Bärnholdt	Kristin Seehusen	Miriam Thea Josefin Svenaesus Bakken Wallenborg	Øistein Frank Sundli	Taija-Riitta Blencke
Nemndsleder	Nestleder	Nemndsmedlem	Nemndsmedlem	Nemndsmedlem

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur